

Els Adokines ja té data de desallotjament: serà el 26 de febrer. Atents a possibles convocatòries per una kasa que existeix desde fa onze anys.

El mes de novembre ha estat marcat pel desallotjament de la Makabra i la conseqüent okupació de can Ricart, que ha posat l'Ajuntament de BCN contra les cordes.

No us heu preguntat mai per què el rellotge de la plaça del mateix nom no funciona mai i, en canvi, el de la plaça de la Vila sempre va bé?

L'advocat del mosso que va matar en Farid Bendaoued justifica l'assassinat dient que això passa quan no fas cas de les ordres de la policia.

Les manifestacions dels estudiants van acabar el passat 15 de novembre amb cinc detencions i diversos ferits. Hi va haver una gran participació d'estudiants colomenques.

infograma

N. 52, FEBRER DE 2007

EL DIA 15, TOTHOM A LA FESTA DE L'INFOGRAMA!

La ciutat grisa

Fonts que no ragen, brutícia, rajoles grises, arbres que no passen d'escanyolits amb el pas dels anys... i ciment, sobretot molt de ciment.

Anomenen –cínicament, m'imagino– “parc” a trossos una mica més amples de carrer amb dos tobogans, com per exemple a Santa Rosa, on els veïns d'una de les zones més denses de la ciutat tenen un “parc” a l'avinguda Banús. O la plaça del Fondo, on hi ha les fonts, un espai que no deixa de ser simplement una vorera ampla, com haurien de ser a molts dels carrers de Santa Coloma.

També en diuen “jardins”, com els d'Ernest Lluch, d'aquells espais plens de desnivells, que no tenen lloc per al descans i que semblen més per mirar quan el travesses que per estar-s'hi.

I fan grans campanyes publicitàries –o electorals, que és el mateix–
q u a n

inauguren places com la del Fondo. La famosa plaça de la Mediterrània, d'on són les fotos que il·lustren aquesta portada.

Aquesta plaça és continuïtat d'un urbanisme poc adreçat a les persones. O si no, qui ha pensat

en el usuari que s'han de torrar al sol asseguts als bancs de pedra?, qui ha pensat en les reunions veïnals a la fresca? Quin és l'espai agradable d'aquesta plaça? Més aviat sembla l'aprofitament de la teulada del pàrquing o l'excusa per col·locar nous comerços a la zona del Fondo. Aquesta és la pre-

gunta: per què les fan així? Per què les ciutats del nostre voltant tenen espais més ben dissenyats, més fàcils d'utilitzar?

Potser els qui creen la idea d'aquestes places haurien de parlar amb els veïns, haurien de mirar els voltants, conèixer la realitat del barri i adonar-se que no necessitem més ciment, que necessitem arbres esponerosos, gespa, terra i espais oberts, plens d'elements naturals on poden moure'ns en tornar de la feina o passejar-hi el diumenge, on prendre el sol a l'hivern i l'ombra a l'estiu.

També necessitem llocs per jugar, per jugar a pilota, per exemple. Aquesta activitat està prohibida a les nostres places. On volen que juguïn les criatures? A sobre ens posen escultures que ningú desitja i que serveixen per entorpir el joc i les activitats grupals, com a la plaça Catalunya.

Què haurem de fer les persones que vivim a Santa Coloma perquè els qui governen la ciutat considerin que mereixem una cosa millor?

Carme Giménez

Absolt el mosso que va matar Farid Bendaoued

El 27 de maig de 2004, a les 7 del matí, un escamot dels mossos d'esquadra, armes en mà, va trencar la porta d'un cop de peu i van entrar en un pis del passatge de la Victòria de la nostra ciutat a la recerca de haixix. En aquell moment, sis persones dormien en aquest pis, que van despertar sobtadament amb aquesta entrada violenta dels cossos armats. Segons es va saber al judici, van entrar encaputxats i a les fosques, amb llanternes. Al cap de pocs segons, Farid Bendaoued, un dels immigrants marroquins que hi havia, va morir d'un tret de l'arma d'un caporal dels mossos. Més tard van detenir tots els seus companys, que van estar dos dies a la comissaria patint tota mena de maltractaments.

Després de més de dos anys d'actuacions pericials i policiaques, el passat mes de novembre per fi va arribar el judici contra el

mosso d'esquadra que va matar Farid Bendaoued. Tant la fiscalia com l'acusació de la família i l'acusació popular, que han tirat endavant un grup d'entitats de Santa Coloma (Centre d'Acolliment per a Estrangers, Ateneu Popular Julia Romera i Sahbi Solidari) i Barcelona (Associació d'Amistat amb el Poble de Guatemala, l'Ateneu del Xino i l'Associació Cultural Illacrua), sol·licitaven penes de presó per al caporal dels mossos, així com la seva retirada del cos de policia i indemnització per a la dona i les seves dues filles.

En el decurs del judici, es van sentir expressions racistes (per exemple, “els marroquins són perillosos”) i d'ineficiència provada, com que les accions policiaques no es poden preparar correctament a causa de la perillositat del barri, a part d'arguments que pretenien justificar l'ús irrespon-

sable de les armes: “això passa quan no es fa cas de les ordres de la policia”, com va dir l'advocat de la Generalitat que defensava el policia.

Finalment, la sentència ha resultat tan absurda com ho va ser el mateix judici. El jutge ha decidit absoldre el mosso perquè no considera provat qui va prémer el gallet. Diu que és probable que fos el mateix Farid qui es disparés al cap durant el forcejament que va mantenir amb el policia. Per tant, tot i opinar que la seva actuació va ser greu, irresponsable, ineficient... l'absol de tots els càrrecs.

És una sentència que ha omplert d'estupefacció tots els col·lectius implicats, ja que no s'entén com es pot absoldre algú alhora que es recrimina la seva actuació.

Dissortadament, aquest jutge ha donat a mossos com aquest caporal una llicència per matar sense por de rebre'n les conseqüències.

Des del Centre d'Acolliment no pensem quedar-nos aturats davant d'aquesta sentència. Pensem que si ha estat una irresponsabilitat del policia, ha de respondre judicialment d'aquesta mort. És per això que, juntament amb la vídua, hem tirat endavant els tràmits del recurs a una altra instància judicial. Esperem que aquesta vegada també comptarem amb el suport d'altres col·lectius que considerin que la mort de Farid Bendaoued és l'expressió d'actuacions racistes per part dels cossos armats de l'estat.

Carme Giménez

El plaer d'intercanviar, el plaer de donar

El proper 25 de març, tot just iniciada la primavera, el Cabàs organitza la 8a Fira d'Intercanvi i Regal. La celebració d'aquesta diada vol posar de relleu el rebuig envers una societat de consum que ens engoleix amb un únic objectiu: consumir, consumir i consumir. Aquest objectiu té com a protagonista principal el diner que s'erigeix en l'únic bé poderós capaç d'aconseguir tot allò que ens posen al davant. Sovint, comprem i comprem sense saber gairebé el per què de la nostra necessitat, què és el

que estem adquirint. Potser només ho fem perquè és l'oferta del dia? Un altre cop el valor del diner!

Avui dia, tot el que comprem- menjar, roba, objectes, serveis, coneixements- té valor perquè té un preu que paguem amb diners. Poques vegades ens qüestionem qui hi ha al darrere, el temps que s'hi ha esmerçat, la seva utilitat. Potser seria hora d'aturar-nos davant d'aquest consum malaltís, ser conscients realment que

dues terceres parts del món segueixen vivint en la pobresa mentre la resta continuem malbaratant recursos de tot tipus. Es tracta de pensar, en definitiva, que hem de buscar altres maneres de satisfer les nostres necessitats: plantejar-nos la reducció del consum de coses supèrflues i augmentar-ne el de coses immaterials: compartir, intercanviar, relacionar-nos, crear...

És per això que la Fira d'Intercanvi i Regal vol oferir un espai d'interrelació i comunicació on el diner no hi té cabuda. Només cal portar coses que ens han estat útils en algun moment a la nostra vida i que, a la Fira, volem intercanviar o simplement regalar. Cada persona acostuma a muntar la seva paradeta amb aquests objectes i a establir una relació personal amb aquella altra que es mostra interessada per alguna cosa que ofereix. És una manera d'evitar que els objectes encara útils esdevinguin residus i de recuperar formes oblidades d'economia amb valors ambientals, socials i de relació. L'intercanvi o el regal pot anar més enllà dels objectes i podem oferir, per exemple, trossos del pastís que ens surt boníssim, nocions d'informàtica o ajudar a fer una mudança.

Per això, des del Cabàs fem una crida a la participació el diumenge 25 de març. Podem ser crítics i crítiques d'una manera constructiva amb la societat de consum que ens envolta. Podem ser crítics i crítiques mostrant altres formes de satisfer les nostres necessitats. Podem ser crítics i crítiques afavorint noves formes de relació i d'intercanvi.

Conxita

Les parets callen, nosaltres no

Com s'ha pogut veure aquest últim mesos, l'ajuntament està portant a terme la campanya institucional "SC+ neta". Cal dir, que per un cop, es compleixen els acords presos. Això sí, aquests atempten, directa o indirectament contra la llibertat individual i col·lectiva de les persones i entitats de la ciutat.

Farà 4 anys que l'Assemblea de Joves de Gramenet del Besòs (AJGB), va realitzar, amb les permisos adients, en el marc del 8 març, dia de la dona treballadora, un mural a Can Sisteré vers aquesta temàtica on es podia veure escrit part d'un poema de Maria Mercè Marçal.

Les coses deuen haver canviar molt i, potser als qui ara governen (que són les mateixes que ho feien aleshores) ja no deuen estar per la igualtat entre homes i dones, donat que ara, dins aquesta campanya de neteja han esborrat aquest mural.

Però no només aquest mural, també s'han esborrat d'altres, que també tenien permisos dels propietaris dels immobles afectats, on es donava a conèixer la situació de les persones migrants i d'altres.

Així, deu ser que sota la imatge de progressisme que ens volen fer creure s'amaga, encara, el que els pares d'alguns dels qui ara estan governant (no només de l'alcalde) feien, atemptar contra la llibertat d'expressió aplicat al censura, fent callar a les entitats.

Potser els hi déu fer mal que la gent i, sobretot, el jovent digui la seva i defensi uns ideals, que en principi són aclamats per la gran majoria de persones: defensar l'alliberament de gènere, els drets de les persones, la consecució d'un poder popular...

Això, però, ve de més lluny i més de fons, amb les ja famoses, per alguns, Ordenances de Neteja, on per ficar un cartell fora dels espais establerts (cal aclarir que aquests espais són utilitzats massivament per empreses privades i, també, són "netejats" continuament per les mateixes brigades de neteja que treuen els murals; ja em direu com donaran a conèixer les entitats locals les seves activitats!) et fan pagar 200 euros.

Amb això, caldrà Actuar, Reflexionar i Aprendre com fer les coses a partir d'ara, quan ens volen fer callar.

Aitor

Un any més, un clam contra el feixisme

El passat mes de Gener, la Comissió Antifeixista 27 de Gener va organitzar, per quart any consecutiu, un seguit d'activitats emmarcades dins unes Jornades Antifeixistes, amb la finalitat de recobrar de l'oblit totes aquelles lluites i les lluitadores que van combatre el franquisme a la nostra ciutat, a més de donar a entreveure les formes de feixisme en l'actualitat.

El dia 12 es va realitzar una xerrada on, en Juanjo Gallardo i en Carles Capdevila (membres del Grup d'Historiadors José Berruezo), van donar a conèixer diferents lluites que es van donar a la nostra ciutat, centrant-se, aquest any, en els Grups Obrers Autònoms (molt implicats, per exemple, en la lluita per l'ambulatori), a la qual van assistir una trentena de persones.

El dia 20, al CSO La Fabriketa, es va mostrar una exposició de cartells històrics i de la feina feta per la Comissió, i a la nit es va realitzar un concert amb el grup KM.0 i dos punxa discos locals, al qual es van apropar al voltant de 250 persones.

Per finalitzar les jornades, el dia 27 (dia en què entraren les tropes franquistes a la ciutat) es va dur a terme la ja tradicional concentració antifeixista, on entre d'altres es va donar veu als companys d'en Roger, okupa de Gràcia assassinat fa dos anys per un grup de neonazis, i es van esmentar diferents actes i atacs feixistes actuals com ara l'agressió patida per dos joves colomencs el mateix dia 26, al metro, per un grup de neonazis; en aquest acte, al qual també es va exposar la ja esmentada exposició, va aplegar 150 persones.

Així, un any més, fent un clam contra la impunitat al feixisme, donat que institucionalment encara no s'ha criminalitzat el règim franquista, es va sortir al carrer per, des de les bases socials, criminalitzar públicament aquets règim i els atacs i agressions que encara, avui dia, es donen als nostres carrers.

Tanmateix, des de la Comissió Antifeixista 27 de Gener es convida a tota persona interessada a unir-se a la nostra lluita, i s'informa que durant els propers mesos es faran presentacions de llibres, xerrades, accions per tal de donar a conèixer d'altres casos i combatre les

tocaran: Trago y Calada; Los Barrankillo; y DJ Las Tolokas.

Cooperativa de consum El Cabàs

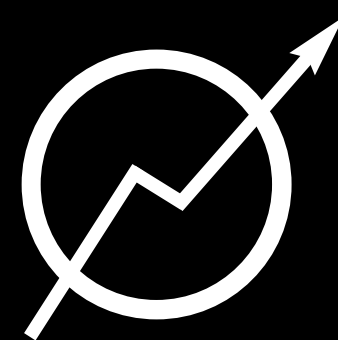
- ◆ Consumeix alimentació sana, amb preus justos
- ◆ Participa en tallers, xerrades i altres activitats de conscienciació ecològica, comerç just i consum responsable

Ateneu Popular Julia Romera
C/ Santa Rosa, 18 (Riu Nord)

Lokal Social Krida
C/ Sicília, 97 (Fondo)

LA FABRIKETA

Dissabte 17 de febrer

Carnaval amb
Trago y Calada
Los Barrankillo
i PD Las Tolokas

Vine disfressa't
Premis i xupito gratis!

Al CSO La Fabriketa disposem de gimnàs; rocòdrom i local d'assaig; a més de fer-se un taller d'aerobic els dijous a les 20 h. Estem oberts a propostes de tallers. Ho podeu fer a les assemblees que es fan els dimecres a les 20.30 h o a lafabriketa@hotmail.com

Tancament del Telecentre Comunitari de Llefià

Llefi@Net Xarxa Ciutadana és una entitat sens ànim de lucre que neix l'any 1999, com un projecte que pretén fomentar el coneixement i l'ús de les noves tecnologies al barri de Llefià i a la ciutat de Badalona, per tal d'integrar-lo a la societat de la informació i lluitar enfront l'exclusió social que produeix la manca de coneixement i d'accés a les noves tecnologies. Amb aquesta premissa es va emprendre la creació d'un espai de comunicació sociotecnològic que ofereix la possibilitat a totes les entitats i als ciutadans de difondre i intercanviar les seves propostes, serveis i activitats, amb la finalitat de promoure la vida associativa i el coneixement del barri, fent d'Internet una eina de participació, per la millora, disseny i articulació de noves formes de cooperació veïnal incentivant el treball en xarxa. D'entre els projectes portats a terme destaquen el portal comunitari de Llefià, www.llefi.org, la promoció de l'accés universal al correu electrònic, la implantació de llistes de distribució a les entitats, el pla d'alfabetització digital amb cicle de tallers, seminaris, conferències, l'Arxiu Històric Digital de

Llefià, el fòrum tecnològic i social anual i el Telecentre Comunitari de Llefià, espai d'assessorament i d'accés lliure i gratuït a Internet i als recursos tecnològics adreçat a les entitats i veïns i veïnes. El Telecentre de Llefià, situat fins al moment a l'av. Amèrica 33-43 local 1 de Badalona, va ser obert l'any 2002, i es troba molt a prop de l'àrea d'influència de les actuacions urbanístiques, de la Serra d'en Mena que s'estan portant a terme al carrer Circumval·lació. El local pertany a l'associació de veïns Sant Joan Alt, que té en propietat una gran quantitat de locals tancats sense ús social, i amb la qual es va signar un conveni que permetia fer ús del local sense pagar res, tot fent-se càrrec de les infraestructures tècniques (ordinadors, xarxa, internet) Llefi@Net i amb la condició de realitzar activitats d'alfabetització digital i formació en noves tecnologies. Fa set mesos hi va haver un canvi en la junta directiva de l'associació i el passat 15 de gener el nou president de l'AVV Sant Joan de Llefià Alt, va decidir unilateralment tancar les portes del Telecentre comunitari, al·legant que té deutes amb l'Ajuntament, i com a mesura de coacció, va

canviar el pany, impossibilitant l'accés al local i al material informàtic, sense atendre a les negociacions, mediacions ni propostes de solucions econòmiques proposades (aplicació de quotes per cursets, proposta de subvenció conjunta...) per continuar la tasca social. Posteriorment va reclamar un lloguer fix per l'ús del local, que la xarxa no pot assumir sense privatitzar serveis, ara públics i gratuïts pels veïns. Ara bé, amb aquesta decisió autoritària i basada en una concepció mercantilista de l'associacionisme, i que atempta contra un bé que hauria de ser bàsic com l'accés a Internet o la informació, quina és la resposta de l'Ajuntament? Intentar reduir la situació a una qüestió domèstica entre entitats, mantenint-se al marge sense aportar alternatives que garanteixin que aquest dret sigui públic i gratuït. Si l'administració diu apostar per l'administració electrònica (gestions del ciutadà per Internet) amb finestretes digitals i la democràcia electrònica, ha de garantir que tothom pugui accedir a aquestes finestretes i que pugui participar. Si una entitat té el reconeixement de la

mateixa administració que la seva tasca és important com a cohesionadora de la vida social i associativa i que proveeix d'aquest servei a la comunitat, no és lògic que no donin suport ni aportin alternatives... sinó, per què no ofereixen directament els serveis que dona Llefi@Net, fet que no han tingut ni la més mínima intenció de realitzar ni promoure. En aquesta situació, la lluita per un Telecentre públic i gratuït compta amb el suport i la solidaritat de diversos col·lectius i entitats de la ciutat que s'han afegit en un llistat de suport a la xarxa, i que han ofert els seus espais i recursos per tal de reobrir i mantenir el projecte social del Telecentre i continuar treballant i difonent una cultura més participativa i popular. La nostra entitat entén que cal dedicar les energies a sumar esforços en el treball col·lectiu per un barri i una societat millor, impulsant el treball col·laboratiu i en xarxa entre les entitats del nostre barri i de la ciutat com una eina de treball i al mateix temps, com un espai de trobada, tolerància i diàleg.

Llefi@Net Xarxa Ciutadana

Toc de queda

Des de fa temps trobem que si ets jove no pots estar de nit en un parc tranquil·lament parlant sense fer soroll per tal de no molestar els veïns, has d'anar a la discoteca o de bars, has d'anar a consumir i quan arribi l'hora de marxar has de sortir fent soroll i molestant als veïns i finalment marxar cap a caseta i tranquil que no et passarà pas res.

En canvi si estàs al parc sense molestar els veïns corres el risc que policies vinguin i t'identifiquin i registrin. Si estiguéssim parlant de gent que fa xivarri, molestant als veïns o fumant substàncies il·legals s'entendria que la policia s'interessés per qui ets, però estem parlant de comportaments cívics (ara que està de moda). En poc més d'un any n'he conegut dos casos a la nostra ciutat i l'altre dia en primera persona vaig patir el tercer. Sortint de la biblioteca a les 23.55 (ja l'obren per les nits!) un dijous vam decidir quedar-nos uns amics una estona per explicar-nos les nostres vides (els exàmens provoca una falta important de vida social). La gent acaba de sortir de la biblioteca i finalment la tanquen. Dos amics xerrem tranquil·lament mentre els altres 3 miren vídeos en un ordinador. Al cap d'uns minuts apareixen dos homes i ens diuen "DOCUMENTACIÓN", quina magnífica paraula. Després d'uns segons de perplexitat tots ens identifiquem sense acabar d'entendre la situació. Un cop tots identificats els agents procedeixen a escorcollar les bosses i els apunts d'aquests estudiants per veure que porten. Llàstima que cap porta res il·legal. Després de tot això i tornant tots en nosaltres mateixos preguntem als agents el perquè d'aquesta identificació i registre, la seva resposta és que és un control rutinari i posteriorment diuen que a ells els han cridat i han vingut, així que ja no sé que és veritat i que mentida. Tot plegat, la veritat, és que sona a toc de queda, si ets jove a certes hores no pots estar a la plaça. Et quedés pasmat amb impotència i penses: quina sort, la policia i l'Estat de Dret ens protegeixen!

Artur

Contra el ruido de la B-20

La Asociación de Vecinos del Riu Nord iniciò el pasado mes de diciembre una campaña para combatir el gran ruido que producen los coches a su paso por la B-20, a todo lo largo de la avinguda Pallaresa. En una asamblea en el colegio Torre Balldovina, en la que participaron cerca de ochenta vecinos, se propusieron una serie de medidas que sirvieron de punto de partida para la campaña.

Entre estas medidas se mencionaban fundamentalmente: cubrir toda la B-20 desde pasado el río hasta el tunel de Torribera; poner una capa de asfalto insonoro; limitar la velocidad de los vehículos en este tramo de manera que elimine al máximo el ruido actual; y colocar mamparas en el tramo de acceso a Santa Coloma, desde el puente sobre el rio Besós hasta su entrada

subterránea y taparlas con arboleada.

También se habló sobre la planta de cemento que, a pesar de la finalización de las obras del metro en Santa Coloma, sigue funcionando y afectando al medio ambiente de toda la zona, conviviendo con la existencia de colegios y campo de futbol al lado, lo que preocupa por la elevada presencia de partículas en la atmósfera que respiramos.

Para mediados de febrero se convocará una nueva asamblea de vecinos afectados, y se hace extensible dicha convocatoria a ambos lados de la avinguda Pallaresa, para dar a conocer el resultado de la reunión al alcalde, y establecer un plan de trabajo y un calendario de realización, que permita negociar con el Ayunta-

miento y presentar a la Asamblea los compromisos y su plazo de ejecución, ya que la acumulación de ambos factores: polución y ruido, que día tras día padecemos, ha col-

mado la paciencia de los vecinos y es el momento de plantearse a quienes aspiran a gobernar nuestra ciudad.

Santi

Pje. Vilaret, nº 5, 08013 - Barcelona
Teléfono: 93 183 57 60
Fax: 93 183 57 69
E-mail: info@broxadvocats.es

Productes ibèrics
i plats preparats

Venta al mayor y al
detalle de jamones,
quesos y embutidos

Menú diari per a
emportar-se

Tel. 934 684 513
Prat de la Riba, 49
08921 Sta. Coloma de Gramenet

Refineria no!

Tota Extremadura està sotmesa als capricis de J.C. Rodríguez Ibarra des de fa més de vint anys. Tota? no! Al bell mig de la província de Badajoz, hi ha una comarca que s'ha aixecat contra la corrupció i el tràfic d'influències que la Junta practica de manera descarada. Aquest cop, ni el "capo" ha pogut imposar-se a la voluntat de tot un poble i s'ha aixecat el crit "REFINERIA NO!".

El projecte d'una refineria a Tierra de Barros representa el cim d'una sèrie de despropòsits causats per J.L. Gallardo, amic personal d'Ibarra i amb llaços familiars amb membres de la plana major del PSOE extremeny. El grup Gallardo, que ja compta amb una cimentera i una siderúrgica a la zona, rep el 73% dels ajuts a les pimes i el 74% de les subvencions del departament d'indústria de la Junta, ha decidit construir una refineria al centre de la comarca.

A Tierra de Barros es viu de l'agricultura, principalment del vi -amb denominació d'origen- i l'oliva. Aquesta activitat es veuria greument afectada per la refineria. Ibarra va parlar de la creació de tres mil llocs de treball, cosa demostradament falsa amb exemples a altres plantes similars. Per altra banda, les conseqüències sobre la salut poden ser nefastes, com també s'ha demostrat a altres llocs (Puertollano, per exemple, té el rècord d'al·lèrgies, i a Tarragona se sap que s'amaguen dades sobre càncer).

La refineria necessitaria d'un oleoducte des de Huelva, a 300 km, per proveir-se de matèria primera -el petroli-, que hauria de passar per un parc natural. Això, juntament a la previsible contaminació i despesa d'aigua, posa en perill un ecosistema ric -amb flora endèmica-, però fràgil. La antiga via romana de la Plata, patrimoni històric i camí de ronda dels excursionistes, creua el centre de la parcel·la on es vol ubicar el monstre.

La prepotència demostrada pels polítics extremenys -Ibarra va arribar a dir "puedo discutir dónde se ubica la refinería, pero no si se hace o no se hace. Eso es una decisión política irreversible"- ha ultrapassat el límit i a Tierra de Barros s'ha constituït la Plataforma Ciudadana "Refineria No", que ha esdevingut massiva, tot i els intents de criminalització dels mitjans, i les amenaces. La plataforma, a partir de la seva negativa a un projecte faraònic i demostradament inútil, ha obert una escaleta des d'on es veu un devenir diferent. Amb la participació i la presa de consciència de tot un poble. Ara es parla de nous models de desenvolupament econòmic i social sostenible, d'energies alternatives, d'agricultura ecològica, de participació política des del carrer... una mena de "despertar" d'una gent que s'ha pres seriosament el lema "Extremadura crece sin refinería", que ha reaccionat contra el mal govern i que té totes les de guanyar.

El llibre editat per la Plataforma el podreu trobar a la Biblioteca Social La Hoguera, a l'Ateneu.

Miquel

Ángela Cintas: "Volem una solució"

Entrevistem Ángela Cintas, membre de l'Associació per la Multiculturalitat, la Informació i la Convivència Social (AMICS), que té la seu al carrer Liszt, entre La Pau i el Fondo, al mateix local on hi havia l'oratori musulmà clausurat per l'Ajuntament de Badalona el 23 de febrer de 2005. L'Ángela ens explica com es viu, des del punt de vista d'una persona musulmana, la campanya de recollida de signatures que el Partit Popular ha dut a terme contra l'emplaçament d'una mesquita a Montigalà, a més de posar-nos al dia sobre les activitats de l'associació a què pertany.

T'has sentit alguna vegada rebutjada per la teva condició de musulmana?

Jo vaig arribar a l'islam sense acabar de notar-ho, em vaig adonar, a poc a poc, que era musulmana, que ho havia estat sempre. Encara que soni a tòpic, és com el despertar d'una espècie de letargia. Suposo que és per això que em resulta molt estranya la paraula "conversa" i també la de "nova musulmana". Per què separar? per a mi, aquesta separació no és vàlida.

I no, no m'he sentit mai rebutjada. M'adono, però, que hi ha un gran desconeixement de l'islam, que les persones tenen un munt de tòpics i no solen passar d'aquí. Per això m'agrada la gent que pregunta, que intenta entendre. Per tant, no és rebiuig, sinó falta de coneixement i informació el que he pogut notar al meu voltant.

Què és el primer que penses quan sents que es recullen més de vint mil signatures contra la construcció d'una mesquita a Montigalà?

Que políticament es juga molt amb la ignorància de la gent. Sents parlar criatures de deu anys a l'escola sobre coses que senten a casa que són molt ofensives, a més

que espanta que les aprenguin tan petites: "la mare m'ha dit que si no signem vindran molts moros i ens mataran a tots pel carrer". Quina vergonya sentir això! Malauradament, és una manera de guanyar vots. Per altra banda, sempre trobes gent, per sort, que s'hi està negant, que pren posicions que reconforten. A més, segons sembla, moltes d'aquestes signatures no són de debò, no són serioses.

Hi ha la plataforma que es nega a tenir equipaments religiosos en terreny públic.

Això diuen. També diuen que no són racistes, però, fixa-t'hi bé, l'associació es diu "No a la mezquita", no es diu pas "No als edificis religiosos en terrenys públics". Sembla que són una altra branca del mateix partit, un muntatge per fer-se veure.

Sí que és veritat, però, que hi ha molta gent que creu que no hi ha d'haver usos religiosos en terrenys públics.

I jo ho respecto, però aquí hi ha un falta d'informació important, a més de molta manipulació. La comunitat musulmana no ha demanat terrenys públics, sinó solucions a un problema que va començar la mateixa Administració en clausurar l'oratori que hi havia, el 23 de febrer de 2005. S'ha de tenir en compte que duia cinc anys funcionant i que sempre l'havia gestionat la mateixa comunitat.

Simplement, volem el mateix tracte que les altres confessions, que poden tenir els seus espais sense problemes. No s'hi val el que va dir l'Albiol, el del Partit Popular de Badalona, que creu que la religió catòlica ha de tenir un tracte diferent de les altres pel fet de ser majoritària.

Tothom té dret a exercir les seves creences. I això és el que volem.

Explica'ns què feu a AMICS.

AMICS es va formar el 7 de febrer de l'any passat per tal de tirar endavant amb activitats relacionades amb la convivència al barri i a la coneixença d'altres cultures. És un centre obert a tothom on hi ha classes d'àrab per a infants -hi ha més de 120 nens i nenes- i per a adults, classes de castellà; també s'ha fet un curs de català, en conveni amb Normalització Lingüística de Badalona. Al començament vam tenir alguns problemes amb els veïns perquè ocupem el mateix local que tenia l'oratori clausurat, però després d'un parell de reunions sense intermediaris sembla que la cosa ja va per bon camí.

Carne Giménez

Començant des de la casella que indica la fletxa i seguint el pas del cavall dels escacs, trobaràs una frase de Jean Le Rond D'Alembert (1717-1783) Filòsof, físic i matemàtic francès.

Solució: La guerra és l'art de destruir homes, la política és l'art d'enganyar-los.

DE	●	GA	●
EN	-LOS.	DES	L'
○	ART	CA	NYAR
TI	D'	ÉS	TRU
HO	GUE	LA	ÉS
ART	LÍ	IR	RRA
LA	MÉS,	L'	PO

Edita:

ARA! (Actuar, Reflexionar, Aprender) infograma@ara-santacoloma.com/www.ara-santacoloma.com

Ateneu Popular Julia Romera (C/Santa Rosa, 18, SCG, ateneu@ara-santacoloma.com) //Lokal Social Krida (C/ Sicília, 97 bxs, niunpasenrere@hotmail.com) // Sahbi (Casa de la Solidaritat, c/Irlanda, 39, sahbi@ara-santacoloma.com) // Centre d'Acolliment per a Estrangers (C/Pirineus, 2-4, acolliment@hotmail.com)

L'equip d'Infograma no comparteix necessàriament les opinions de les persones col·laboradores, tot i que anima a reproduir-les fent-ne constar la procedència. Col·labora-hi!